

DE ACHTERGEVEL MET
DE SPECTACULAIRE
AANBOUW. DE
KRACHTIGE PUNT-
VORM VAN HET HUIS
KRIJGT DOOR DE
BETONNEN AANBOUW
EXTRA ACCENT.

INTERIEUR/NO. 2

Waagstuk in de duinen

*Bentveld? Ze wisten in eerste
instantie niet eens waar
het dorp lag. Daarbij wilden ze
eigenlijk liever in Amsterdam
blijven wonen.
Maar ja, die plek...*

Productie Rob Jansen / Fotografie Dennis Brandsma /
Tekst Erik Paul Jager

**Het huis had potentie.
Maar daarmee was alles
wel zo'n beetje gezegd**

HET KLEURRIJKE TAFELTJE, GEMAAKT VAN OUDE BOEKEN, IS EEN ONTWERP UIT DE BOOKED-COLLECTIE VAN JACQUELINE LE BLEU. RECHTERPAGINA DOORKIJK VANUIT DE EETHOEK NAAR DE ZITKAMER. DRAAIBARE OPEN HAARD BATHYSCAFOCUS IS VAN FOCUS. DE LOUNGE-CHAIR IS VAN CHARLES EN RAY EAMES (VITRA). ERNAAST EEN HOUTEN KRUK VAN POLS POTTEN. STAANDE LAMP TOLOMEO IS EEN ONTWERP VAN MICHELE DE LUCCHI VOOR ARTEMIDE (FRIDAY NEXT).

DE ZITHOEK MET KLEED
SAIL VAN GAN-RUGS,
ZITBANK XL VAN
ARKETIPO, BOOGLAMP
ARCO VAN ACHILLE
CASTIGLIONI VOOR FLOS
EN PAPIEREN SCHEMER-
LAMPJE TRASHME VAN
&TRADITION. DE PLAID
IS VAN MAE ENGELGEER,
DE KUSSENS KOMEN UIT
DE COLLECTIE VAN FRIDAY
NEXT. HET SCHILDERIJ
IS VAN IRENE DE KLERK
WOLTERS. BIJZETTAfel
TOR IS EEN ONTWERP VAN
LAMBIE & VAN HENGEL
VOOR MONTIS.

‘Of we tegen de verbouwing opzagen? Integendeel. Ik vind verbouwen leuk’

Ze bewoonden een dubbel bovenhuis in de Amsterdamse Helmersbuurt. ‘Dat was met 140 vierkante meter absoluut niet klein, maar we wilden graag ruimer. Daarom stonden we ingeschreven bij een makelaar. In Amsterdam, want we hadden totaal geen plannen om de stad uit te gaan,’ vertelt Hanne Gerritsen (commercieel manager, 42) aan haar eettafel in Bentveld, een van de villadorpen tussen Haarlem en de kust. Ze bewoont het huis samen met haar man Stefan Balogh de Galantha (ICT-ondernemer, 44) en dochters Lizelot (7) en Valerie (4). Op tafel: cappuccino’s en – de levenslijn voor ex-hoofdstedelingen – dagblad Het Parool.

‘Dat we in Bentveld terecht kwamen, is puur toeval. Bij strandtent Vooges in Zandvoort kwam ik een bekende van vroeger tegen, die vertelde dat ze in Bentveld was gaan wonen. En dat het daar zo lekker was. Het leek haar voor ons ook heel geschikt, en bovendien stond er een goed huis te koop, zei ze. We zijn gewoon maar eens gaan kijken. En tot onze eigen verbazing waren we daar heel enthousiast over, vooral over de plek. Het is hier gewoon prachtig, zo midden in de natuur.’

Het huis zelf had potentie. Waarmee alles wel zo’n beetje was gezegd. ‘Het was hokkerig. En we wilden juist veel woonruimte hebben, vooral beneden. Of we tegen de verbouwing opzagen? Integendeel. We zouden nooit in een huis gaan wonen dat al helemaal is verbouwd. A is het nooit exact je smaak. En B vind ik verbouwen veel te leuk.’

Dat het huis met het kenmerkende puntdak moest worden uitgebouwd, stond vast. Er bestonden daarvoor twee opties. ‘We konden natuurlijk gewoon de aannemer bellen om hem een klassieke aanbouw in jaren 30-stijl te laten maken. Die mogelijkheid hebben we serieus overwogen. Maar we konden het ook 360 graden omgooien en er iets anders mee doen. Dat laatste leek ons uiteindelijk een stuk spannender. Stefan kende architect Gijs Baks uit de kroeg, en hij bleek ook een vader van school te zijn overigens, en zo zijn we aan de praat geraakt, ook over het huis. We besloten hem en zijn zakenpartner Jacco van Wengarden de opdracht te geven.’

Die opdracht was: maak een licht woonhuis, met beneden fors meer ruimte en boven een praktische indeling. De eerste etage voor de dochters, met een badkamer. En de tweede voor de ouders, ook met een eigen badkamer. Gijs Baks en Jacco van »

ROND DE EETTAfel VAN PIET HEIN EEK STAAN
 V.L.N.R. DE WISHBONE CHAIR
 VAN HANS WEGNER VOOR
 CARL HANSEN, EEN STOEL
 VAN PIET HEIN EEK EN KUIP-
 STOEL ABOUT A CHAIR VAN
 HAY (ALLES FRIDAY NEXT).
RECHTERPAGINA DE KEUKEN
 IS ONTWORPEN DOOR
 BAKS VAN WENGERDEN.
 HET PLAFOND MAAKT EEN
 KNIK WAAR DE UITBOUW
 BEGINT. VERLICHTINGS-
 ARMATUUR LIGHT FOREST IS
 OP MAAT GEMAAKT DOOR
 ONTWERPDUO. BARKRUKKEN
 LEM VAN LAPALMA.

**Dat de bewoners het
 experiment niet schuwen, zie
 je aan het interieur**

‘Ik wil nog meer ruimte voor het bed. Verder vind ik de nieuwe slaapkamer geslaagd’

RECHTSBOVEN DE BADKAMERTEGELS ZIJN GEVONDEN IN DE COLLECTIE VAN WINCKELMANS. INZET HANNE GERRITSEN OP HET TERRAS. STOELN LOLL ZIJN VAN DACKS, HET BIJZETTAFLTJE KOMT VAN RICHARD LAMPERT (FRIDAY NEXT). LINKERPAGINA DE OUDERSLAAPKAMER BEVINDT ZICH IN DE NOK VAN HET HUIS. DE HANGLAMPEN ZIJN VAN DESIGNHOUSE STOCKHOLM.

Wengerden kwamen met een even geniaal als voor de hand liggend plan voor het bijna driehoekige huis: een aanbouw die de puntvorm van het pand op de begane grond voortzet. En dat in beton, waardoor de toevoeging wat betreft materiaal totaal in contrast is met de rest. Het vloeroppervlak ging zo van 190 naar 220 vierkante meter. Ook kwam er door de enorme glaswand veel licht bij en werd de tuin meer bij het

interieur betrokken. Daarnaast werden spannende zichtlijnen aangebracht. De trap verhuisde en lijkt nu vanaf beneden rechtstreeks tot in de nok te reiken. Dit alles gaf ruimte aan een flinke open keuken en een nog flinkere woonkamer. Een knap staaltje renovatie-architectuur. Dat de bewoners het experiment niet schuwen is, behalve aan de uitbouw, ook te zien aan de keuzes die ze maakten voor de inrichting. Zoals bijvoorbeeld het verlichtingsarmatuur boven de eettafel, die het hoogteverschil tussen het plafond van het huis en dat van de aanbouw overbrugt.

Krachtige vorm

Architect Gijs Baks: ‘Het huis is gebouwd in 1932-1933, naar ontwerp van architect G.J. Meyers. Het was het eerste huis aan de Wikkelaan.

Kenmerkend voor de locatie is het bossige duinlandschap waar de informele bestrating zich doorheen slingert. Het huis staat door de weelderige begroeiing redelijk verscholen. Karakteristiek voor het huis is de krachtige vorm, met zijn hoge steile kap en de geprononceerde witte dakgoot. Ook de detaillering van de randpannen en het metselwerk is kenmerkend. Verder is het materiaalgebruik – het metselwerk en de keramische dakpannen – sober. De opdrachtgevers wilden een ruime, open woning waarin de functies op de begane grond hun eigen intimiteit zouden hebben, zonder dat het separate kamers zouden zijn. Licht, lucht en openheid waren belangrijk. Plus comfort. Kernwoorden waren verder: tijdloos en fris, verrassing en herkenning, elegant en intelligent.’

Hanne Gerritsen: ‘Het is een geslaagde ingreep geworden, hoewel onze slaapkamer uiteindelijk niet helemaal klopt. Er is te weinig plaats overgebleven voor het bed. Daar wil ik nog wat aan veranderen. Verder niets dan lof voor de architecten. Hoewel je als bewoner altijd met een praktische bril moet blijven kijken.’ De verhuizing blijkt al met al een gelukkige stap. ‘De omgeving is prachtig, we hebben leuke, creatieve burens en in de zomer wonen we zo’n beetje op het strand. Het enige dat we missen is een café om de hoek, waar je lekker even koffiedrinkt terwijl je de krant leest. Zoiets heb je hier niet. Maar daar staat meer dan voldoende tegenover.’ ☺

www.baksvanwengerden.nl